

יָשַׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגּוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. (1)

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב. יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעַ עָשָׂרֵהוּ שְׁנָה (2)

הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְיִשְׂרָאֵל אָהַב (3)

אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בָּנָיו כִּי בֶן-זְקוּנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ (4)

כַּתָּנָת פַּסִּים.² רָאוּ אֶחָיו כִּי אַתָּה אָהַב אֲבִיָּהֶם (5)

מִכָּל-אֶחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דְבָרוֹ³ לְשִׁלּוֹם. (6)

וַיַּחְלֵם יוֹסֵף קְלוֹמוֹת וּבַחֲלוֹמוֹתָיו יִשְׁתַּחֲוֶה אֶחָיו (7)

וְאָבִיו וְאִמּוֹ לְפָנָיו. וַיַּגִּד אֶת־הַחֲלוֹמוֹת לְאָחָיו (8)

וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ עַל־חֲלוֹמוֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו וַיַּגִּד (9)

גַּם-אֶל-אָבִיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ: מָה (10)

הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ. הֲבֹא נְבוֹאָה⁶ אֲנִי (11)

וְאָמַרְךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹתִי לְפָנֶיךָ אֶרְצָה. (12)

אָחִיו שְׁנָאוּ אֹתוֹ וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָר.
(13)